

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Femte Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 212. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263901600/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- Det er, den Ørcken Fugl, den *Eremita* klaglig
 Rør drummens Stemme huul, der Sørge-tuder daglig
 Ofvr saadan Eenlighed oc Ørke-plats hin tunge,
 Hvor om *Jesseus* good, (*g*) i Modgang maatte siunge.
 See der, nu møder mig i Luften her den klare
 (*h*) Om Trane's Pygmæers Afvinds-mænd, (*h*) i en Triangel-Skare,
 Striid med Den *Polamedis* (*i*) Fugl, den *Ibycanske* (*h*) Hefner,
 (*Pygmæet er Pfinisur* lystig at lisee *libr.* IV. *Cap. II* oc *lib.* VIII. *Cap. 2.* (Skuld' ej jeg fare vild) jeg hannem Tranen næfner.
 Det oc ej under er, Pygmæer smaa maae bucke,
 (*i*) Tranen kaldis Men Trancr højt i Luft, med saadan orden sucke, (*f*)
 af Poetterne *Palamedis* Fugl, fordi At selvend' *Hercules*, sin Krigsfolk ej kand lære,
 hand lærde af En bedre drille-pas, end denne rej kand være.
 Tranen at holde Skildvact, oc sætte For an, en Capitan, er skicked til at fløje
 sin Folk i Orden. Der vejen ofver alt best kender i det høje:
 (*k*) Huorledis Saa Luft-passere tu Serganter velløfaren',
 Tranerne vare den I Schicknes *Ibyi* I Orden dem at slaa oc ret triangle (*m*) Skaren.
 Hefner, der om Naar de i Luften klar, (*n*) fiin sindelig *marcere*,
 maae mand med Et skønt vel lystigt Vær maae da forhaanden vær:
 Lyst lese *Plutarch.* Men brydis *Aeolo* (*o*) sin blanke Boolig hastig,
de Carullata, oc Da er hand efter dem, med Storme-vingen bastig,
 Er. *Roter. Chil.* Naar Nattelejren slaais, i fur oc granne-toppe,
 I. *Cent. IX. Adag. 22.* Skarvacten sættis strax, at een da sidder oppe,
 4) Deris *Triangel* [211] Oc hører flittig til, om Skytten grøn med liste
 eller Pythagoriske Ej kryber bag en Busk, oc krasler under qviste:
 Floct, er skicked En Steen hand i sin Food, maae for en Tromme holde,
 som den *Pythagore* Til varsel, om ham der betager Søfn hin kolde.
 Bogstaf *T.* Thi, platter Steenen ned, oc greenen lidet brager,
 (*m*) Triangie, er Er gandske Lejren vagt, en anden Steenen tager.
 at slaae noget i en Jeg ønsker vi maae saa, vor geistlig (*p*) Skarvact holde,
 Triangel. Da skuld' ej Perkild (*q*) faac, for stoor en Søfne-rolde.
 (*n*) Trane *Prognostion* eller *Almanack.* Hielp Gud, hvad seer jeg nu (*r*) med halsen skøn hin lange
 (*o*) *Aeolo* Vind- Paa denne grønne Vold hoffærdeligen gange,
 Kongen. Med udbred speglklar Svants, der meer i Øjet finder
 (*p*) *Hex. xxviii.* Mod denne blanke Sool, end *Argus* (*s*) Øjne glindrer?
 7. *Hex. xiii. 17.* Der selff forunder sig paa sine blanke faere
 (*q*) Perkild, den
 onde.
 (*r*) Paafluglens
 cleylighed be-
 skaffvis.
 (*s*) Thi *Argus* sigis
 af Poetterne at
 vare hundred-oyed.